

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12652/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милица Кулићан, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бошко Арсенијевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 668/22 од 17.05.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 668/22 од 17.05.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 668/22 од 17.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 1102/21 од 15.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име нематеријалне штете исплати 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 100.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 668/22 од 17.05.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је обавезан тужени да тужиљи на име нематеријалне штете исплати 10.000,00 динара, са законском затезном каматом од 15.11.2021. године до исплате и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је жалба тужиље у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда у преосталом побијаном, а непреиначеном одбијајућем делу потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева тужиље за исплату износа од још 490.000,00 динара са каматом на име накнаде нематеријалне штете. Наиме, одлука другостепеног суда заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање. Осим тога, ревизијом се указује на чињенична и правна питања конкретног спора и на погрешну примену материјалног права, што није разлог да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној. Имајући у виду наведено, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиље, као о изузетно дозвољеној, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 05.04.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 490.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић